V-dik évfolyam. 56-ik szám Kolozsvártt, csütörtök márczius 9 1871.

Előfizetési feltételek:
Egy évre . . . . . 16 frt — kr.
Félévre . . . . . 8 „ 50 „
Negyedévre . . . . . 4 „ 50 „
Havonként . . . . . 1 „ 50 „

Megjelenik minden nap, ünnepi napokat kivéve.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Monostorutcza L. Bányai ház alatt.

MAGYAR POLGÁR.

POLITIKAI NAPILAP.

Hirdetési díjak.
Ötször hasábozott sor ára 6 kr
Bélyegdij minden hirdetésből 30 kr.
Nagyobb hirdetéseknél külön kedvezményt is nyujt a kiadó-hivatal.

Fiók-kiadó-hivatalok:
Tordán: Retezár és Harmathnál.
Déésen: Krémer Sámuel.
Enyeden: Vokál János.
Szamosujvártt: Csanus testvérek.
Kolozsvártt: Stein J. és Demjén L.
M.-Vásárhelyt: Wittich Józsefnél.

KOLOZSVÁR, MÁRCZIUS 8.

Uj korszak.

A világtörténelem legujabb időszaka — a e r á j a — a franczia forradalommal (1789) kezdődik és Páris bevételénél — 1871 februar végével — bezárul.

Ez a kor a felvilágosodás, az alkotmányos vivmányok, a szabadság, humanismus, a müvészet, tudomany, ipar és kereskedés nagymérvü elöhaladásának áldásos kora volt.

A bécsi congressusban (1815) az európai egyensuly — æquilibrium — elve lön megállapitva a béke és a civilisatió érdekében. És ez a terméke nyitó eszme a muzsákat, melyek a fegyverek csörgései között elhallgattak volt, ujból megszólamlásra bátoritotta, s bübájos hangjaiktól a népek élete felvillanyzódott.

Most már a porosz hóditó hadjárat a népek szabadságának s alkotmányos vivmányainak, Isten tudja mennyi időre, véget vetett.

A germán- és szlav elem álp-nyomásként reánehezedett, a többi Európára.

Már pedig mindkét népfaj, alaphajlamnál fogva, önkényes uralmat tür, s magasabb jogokért nem lángol. B ö r n e mondja: hogyha két német egy ismeretlen szigetre vetödnék, egyik uralkodó lenne és a másik alattvalója. R o t t e c k pedig a nyelv természetéből fejtegetvén a népek jellemét, szabad népek közé sorozza azon népeket, kik e l s ö és m a s o d i k s z e m é l y b e n beszélnek, mint a latin, franczia és magyar népet; az első tu, a második v o u s, a magyar k e g y e d megszólitással él. A német már a harmadik S i e személyben, a szláv faju népek, s jelesen az orosz negyedik, söt ötödik személyben beszél: nem mondja az emberről, hogy e s z i k, hanem h a p s o l. Mind a germán-, mind a szláv-faj szolgai hajlammal bir, s terjeszkedésükkel a népek szabadságát, a valódi democratiát fenyegetik. Önző és mindent elnyelni vágyó faj mind a német, mind a szláv.

Pangermanismus és panszlavismus fenyegeti Európát.

A szabad népek e két falánk fajtól rendre elnyomattak. Elébb a l e n g y e l, aztán a m a g y a r és most a f r a n c z i a n e m z e t. E három lovagias nemzet küzdött évszázadok óta az emberiség szent ügyeiért: a vallásos és politikai szabadságért. Önzes és elnyomási vágy egyiket sem vezérelte. Égő fáklya volt mindenik, mely világot vetett maga körül, s a sötétség zsákmánykereső népeit visszatartóztatta. A szláv- és germán-faj Lengyelországot felosztotta, a nemességet s vagyonosabb osztályt letapodta, kiirtotta, kezéből a világosodás szövétnekét kiverte. Magyarországot hasonlólag e két népfaj törte meg. Ismerjük a Karaffák, Bástak, Rabutinok nemzetirtó hóbérlásait. S midön hazánk az ujabb időben ismét felüdült elvérzéséből, s alkotmányos függetlenségét visszanyerte, ujból elkezdték ellene az irtóháborut, s midön német erővel meg nem törheték, az orosz czár küldé segitségül százezreit Magyarország leigázására. Csaknem két tizedig kellett haldoklanunk, mignem az európai események folytán hazánk ujból fellélekzelhetett, s kibékült, s megkoronáztatta királyát, habár önállásának sok tekintetben nem kis feláldozásával. Ma már csak Osztrák Magyarország létezhetik, s el van veszve az emberiség ügyeinek önálló elintézésére nézve.

Franczia ország volt az utolsó, honnan a szabadság szikrái Európára kiszökdöstek. Ezt a tüzhelyt kellett szétvetni, s erre Poroszország titokban f é l s z á z a d óta készül. A muszkával szoros szövetségben él. Végre eljött az idő, hogy elébb 1867 ben Sadovánál Austriát tönkreteszi, s roppant hadi sarczot fizettetvén ezüstben és aranyban; Napoleon közbeszólására kibékül, s most már minden oldalról biztositva levén, ürügyet szolgáltatott, hogy a franczia hadaktól megtámadtassék.

Az eredményt tudjuk. Sedánnál Napoleon egész hadseregével foglyul esik; Strassburg és Metz capitulatiójával, a többi rendes hadsereg, ágyuk, fegyverek, az összes lovasság zsákmányunk. Ezután Páris ellen indul, a nemzet békét kér, hadiköltséget, várainak lerombolását, hadi hajóinak megosztását igéri; semmi sem kell, a franczia nemzetet, Európában a szabadságnak ez utolsó tüzhelyét kell semmivé tenni, elnémitani, meggyilkolni, hogy germán és orosz táncot járjon a többi Európa. Osztrák-Magyarország a franczia nemzet jajkialtására segélyül nem mehetett, mert bátá megett Muszkaország, előtte a Hohenzollern-házból becsempészett román fejedelem; egy moczczanatára mindkettő reá tör vala. Anglia nyugodtan nézte Catoi nyugalommal vetélytársa elvérzését. Carthaginem delendam censet, igy itélt. Olaszország Velenczét a porosznak köszönvén, nem mert. Spanyolország nem akart segiteni. Amerika a Monroe-tannál fogva Európa ügyeibe nem avatkozhatik. Igy Franczia ország magára levén hagyatva, hősies ellenállása daczára, össze van törve. German erkölcsnél fogva: hogy a nemzeti védelem kormányát, s az ujdon alakult franczia hadtesteket megdöbbentse, rettegésbe ejtse, a védetlen népet gyilkolta, egész városokat, helységeket minden marhából pénz, ékszer- és élelmiszerekből kifosztott, s földönfutókká, sehol lakókká tön. Ugyszólva: egész Franczia országot kinpadra hurczolta. Párist éhhalállal kényszerité feladásra. És lehet képzelni, ezután hogy fog nadályként a germán-faj töltözködni a franczia véren.

Egy uj középkor kezdődik, a n é p e k f e g y v e r e s v á n d o r l á s a. Poroszország az egész szövetséget német nép férfinemét Franczia országba ontotta. Világteremtése óta egy országra, akkora fegyvereserő nem vitetett Egy ellen tiz támadott.

Poroszország divatba hozta, hogy fél millió néppel kell támadni, s a tömeggel az ellenséget agyonnyomni.

Egész Európa alig fegyverkezik, vége van a civilisatió békés haladásának. Csak az ágyu és fegyvergyárak működnek ezután a hazafiság, szabadság, magas elvekért lelkesedés a háboruban semmit ér. Az ágyu a hátultöltő fegyver, a ló és az embertömeg fognak győzni ezután. A Germán és Szláv elem minden erőt hatalmába kerit, legnagyobb két nép faj egész Európában; önkénybe, szolgai hunyászkodásra hajló vissza-viszik a világot a középkor hallgató medrébe. Örködni fognak, nehogy a szabad népek felüthessék fejeiket. Azonnal elfojtják azt, uj időszak a fegyveres népvándorlás időszaka nyilt fel. A Muzsák ismét elhalgattak. Hanem ha a Gondviselés nem sugall egy eszmét a többi népek lelkébe, hogy mint a duló ozmán hatalmat, a szolgaságot és nyomort terjesztő Germán és Szláv hatalmat is, közerővel megtörjék.

Medgyes Lajos.

Táviratok a külföldről.

London, márt. 6 A „Times“ jelenti: Mont-Valerien és a többi párisi erödök e hó 7-én, Rouen 12-én és a Szajna balpartja 19-kén hagyatik oda a németek által.

Bécs, márt. 6. Frót Wimpffen követ ma tér vissza állomására Berlinbe.

Bécs, márt. 6. A kereskedelmi miniszterium egy kibocsatványban felhivja a kereskedelmi kamarákat és ipartársulatokat, terjesszenek fel egy rövid jelentést, melyben fejtsék ki pénzügyi tekintetben való megterheltetésükre voatkozó panaszaikat és okajaikat, hogy ezáltal hozzájuruljanak azon anyag kiegészitéséhez, mely idevonatkozólag rövid időn bizottmányi tátgyalás alapját fogja képezni.

Bécs, márt, 6. A császár ma a többek közt Hohenwart, Jiricek, Schaeffle és Scholl minisztereket fogadá. A császárné e hó 10-kén érkezend ide.

München, márt. 6. Az osztrák déli vasut elhatározata, hogy az átviteli kereskedés előmozditása végett Kufsteinon át, — még 300 kocsit bocsát rendelkezésre.

Berlin, márt. 6. bankdiskontó 4%-ra, a lombardkamatláb áruk és értékekre nézve 5%-ra szállittatott le,

Bordeaux, márt. 6. Noailles herczeg szentpétervári és Vogue konstantinápolyi követeké neveztettek ki.

Flórencz, márt. 6. Az olasz-tunisi viszály egy, Hussein pasa által aláirt egyezmény folytán el van intézve. Az egyezménynek a bey által leendő megerősitése után a diplomatiai viszonyok ismét felvétetnek.

Dresda, márt. 6. A „Drezsdener Journal“ szerint a hadi fogságban levő franczia tisztek és nemzetőrök — saját költségükön elutazhatnak már hazájukba.

Nehány szó saját érdekünkben.

Csik, márt, 4-én. Hogy napjainkban mindenütt, hol alkotmányszerü államunkban nemzetünk általában ugy, mint annak egyes tudományosan képzett mozgató erői tevékenyebben működhetnek, folytonosan fokozódo sürgés-forgás mutatkozik, azt mindenki tapasztalhatja, ki nemzeti előhaladásunk és jólétünk iránt némi érdeklődéssel viseltetvén, a mozzanatokat figyelemmel kiséri. Vajjon mily jövőnek előkészitője mindez? Vajjon téritőpontjául szolgáland-e ez századunk romlott erkölcsi előhaladásának, s kivivója leend-e amaz isteni eszméknek, melyek ily erkölcsi romlottságban is mintegy önkénytelenül hangzik el a népek ajkain a szabadság és egyenlőség szavaiban, melyre mindenki egyenkint és együttesen törekszik?

Az ösz romboló zivatarai, a tél dermesztő fagya kiölni látszanak a természet életerejét: de ez csak látszik, mert ténykedésök ideiglenes, s a tavaszban az életre jogosult erők ujra feltámadnak. A létérti küzdelemben, mely a teremtményeket egymással szembe állitja, már-már megsemmisülni látjuk a harczolókat, ám de az éber szemlélő figyelmét nem kerüli el azon jelenség, hogy a tökélyesebbek előbb-utóbb felszinre kerekednek s uralkodókká lesznek. Ha ez igy van az anyagi életben, annál inkább kell igy történnie a szellemiben is. Erkölcsössé kell lennie a népeknek a szabadság és egyenlőség valódi eszméinek megtestesülésében. „A romlatlan emberi szellem örök és visszautasithatlan követelménye, az isteni törvények legtényegesebb szabálya ez. Az elévülhetlen igazságok alapelvei közt leljük ez eszméket“ — mondja Lubrich. És méltán! Ezen eszmék élesztgetik a szunnyadozó tettert, ezek gyujtják lángra az ezredéves bosszu pályán a jobb idők iránt kétségbe nem eső, nem csüggedő törekvéseket; ezek bujják munkára a lebilincselt, vagy elaltatott szellemet; ezek gyujtják lobogásra a pálya czélpontján a remény csillagát.

Ez eszmék megtestesülése tehát be fog következni; de tekintve az emberiség gyarlóságát, tekintve, hogy korlátolt szellemünk minden léptennyomon téves irányban terelheti az emberiséget: lehet, hogy még sok időn át fogja a megindult forrongás a cél elérését gátolni. S éppen ezért minden eszköz felhasználandó, hogy az enyészet ellen harcoló ezen eszméket mielőbb a maguk tiszta valóságában érvényre emelve, s igy az ige megtestesülésével saját boldogságunkat is előmozditva láthassuk; mert csak akkor is ott lesz elérhető a földön lehetséges boldogság, a mikor és a hol megszünvén az ugyanazon ország fiai között válaszfalakat huzó kastrendszer, s még a népet porázon vezetni szerető absoulstikus uralom, a nép együttesen lesz képes irányt jelölni törekvéseinek és szabályt alkotni tetteinek.

Az eszközök ezen állapot elérhetésére: tudomány, ismeret és erényesség. S ezek összekötő kapcsa: honszeretet és hazafiság.

S az ut, melyen ezek lelkünkbe oltatnak: az iskola.

Belátva, hogy csak az emlitett uton juthatunk a tudomány és erényesség eszközeihez, melyekkel nem csak testi de szellemi részünk boldogságát is kovácsolhatjuk: kettőzött erővel siet ugy az állam, mint a kath. status a haza minden részeiben részint uj iskolákat nyitni, részint a régieket jobb karba helyezni. S igen helyesen, mert a jelen korban nem a nyers erő viv csatákat, hanem az ész, s nem a vad területek kiszámithatlan nagysága és a müveletlen emberek végtelen sokasága alkot virágzó országot, államot, hanem a mivelt, bár kevés számu egyének hazaszeretettel párosult egyesülete, csak az igaznak, szépnek és jónak eszméiért lelkesülni tudó, azaz jól nevelt egyén lehetvén hasznos polgára az államnak. „Mert szünjünk csak meg ifju nemzedékünk elé bizonyos eszményt tartani, melyszerint tökélyesednie kelljen; vagyis ne emeljük azon tudatra, hogy a tévedés butaság és gonosz ezer és ezerféle nemei ellen az igaznak, jónak és szépnek győzelmét lehet és kell kivivni; akkor a már is lábra kapott eudaemonismus legdurvább foka leszen majd életszabálya mindenkinek, s nem sokára telyes felbomlás következikbe, mert kiki csak azon töri majd fejét, hogy a maga alantias érdekeit, ha mindjárt embertársai-

Uj „Erdélyi Muzeum.“

A németek kémkedése.

(Micheletnek „La France devant l'Europe“ czimü most megjelent müvéből.)

II.

A Celták fogalma szerint a főnök rokon. A régi Germán törzsöknél atyai tulajdonokkal bir, s a nélkül, hogy az valami következést vonna maga után, lehet nagyon szigoru is.

Ez a pátriarchalis állapot egészen a mi korunkig tartott, különösen Ausztriában.

A vakbuzgó Ferencz császár, a ki a Spielbergi foglyok iránt oly kegyetlen volt a nép előtt, ki minden héten elfogatott még is a j ó F e r e n c z maradt. S az a különös, hogy a császári hatalom minden fokozatu képviselői még a legcsekélyebbek is, e népszerü érzelemre eredményel hivatkoztak. — A parasztoktól, együgyüektől és katonáktól a j ó F e r e n c z nevében zsaroltak ki mindent, a mi rendörségöknek hasznára vált. „Hogyan! Császári atyátoknak nem mondanátok meg mindent, — és n e k ü n k, a kik az ő emberei vagyunk, s veletek az ő nevében beszélünk?

Mikor az üdvözölt hires magyar honleány gr. Teleky Blanca, Lövei Klára barátnéjával Kufsteinba hosszasan be volt zárva, a magyar és olasz katonák, kikre örizésök bizatott, a hölgyek rendelkezésére mindig készen állottak, életök veszélyeztetésével teljesitették megbizásokat, s hordták leveleiket, a nélkül, hogy valamit főnökeiknek felfedeztek volna. — Ha az ezred távozott a szent ködeztek volna. — Ha az ezred távozott a szent ködtelességet az érkező ezredre hagyományozták. Bár mily szigoru volt ez ausztriai tisztek vallatása, soha sem tudtak egy szót sem kivenni. E bámulatos titoktartást fel lehetett volna-e a németek közt találni? — Nem tették volna-e fini kötelességökké, hogy a foglyokat, császári atyjok ellenségeit v i z s g á l j á k?

E gyermekes engedelmesség, e korlátlan h ü s é g, (még a gyönvédtelen dolgokban is) a barátok erénye, és ez megegyeztethető azzal a durva jószivüséggel, mely s déli népeknél a tisztet a közkatonához füzi. De hogy állhat meg északon, a hol a rang és osztály az oly elszegényedett szemtelen kis nemesség által van képviselve, melyet a világ legpedánsabb katonai nevelése, még az oroszná is jobban eldurvitott s vaditott? Az igy comandirozott katona, megtarthatja-e a rosz bánás alatt azt a régi német érzelmet, melyet a lealacsonyodástól vissza tartott? — Ám legyen, hogy az ellenség előtt bátor. — De főnöke előtt, a ki katona ellenes, rendőri, s becsület elleni dolgokat kiván töle, soha sem lesz bátor.

* * *

Legszellemdusabb torzképezőink egyike Gill, igen távol vólt a valóságtál, midön az 1870 ik év augustus havában, a kémet egy undoritó koldus, vagy egy félénk zsidó alakjában rajzolta le, kiknek rosz arczok s modorok azt látezott mondani: „Zárjatok el! Akasszatok fel! Kém vagyok.“

* * *

A kém gyakrabban található a kedves szöke fürtü, piros arczu, őszinte beszédü ifjak között, a kik az egyetemről jönek, tiszteletreméltó emberek ajánló leveleivel, megtöltött zsebekkel.

Egy kitünő iró azt mondta nekem: „Látta ön azt az angyalarczu ifjut, aki a bázamból távozott, aki szállásomat oly nagy figyelemmel vizsgálta, iránt am oly tiszteletteljes volt, s oly gyöngéd, kényes és könnyen veszélyessé vált dolgot beszéltetett velem? — Azért ment el, hogy ellenem az augsburgi hirlapba czikket irjon.“

Huszonhat éve már, hogy ez történt. Ha a mostani ifju ember v i z s g á l ó d i k, az nem annyira a hirlap, hanem inkább a katonai rendörség részére történik.

Mily meglepetés lenne Fichtére Jabura, az 1813 dik évi honfiakra, ha látnák hogy azon ifjak, kiket e stoicusok oly szigorral neveltek hová finumultak és müvelödtek; s a (metaphysicának legalább is három rendszerén keresztül) a guny és kétely dialecticájával oda jutottak, hogy egész bölcsességöket a Göthe következő cynikus szavába összpontositsák: „A zsarnokok barátságával mindig jól éreztem magamat.“

Ha időm engedné, szeretném azon jó, ifju, vizsgálódó, kém, költő és bölcsésznek 1867 dik évi k e d é l y e s é r z é k e n y u t a z á s á t meg irni, a ki leveleit estvénként felváltva hol Moltke urnak, majd ismét jegyesének irta. A könyvek és scolastikának embere mily kevéssé értheté meg e szivélyes országot, az ö végtelen szinezetével, hol a legjobb még nincs meg irva. Mennyi hazugságot és ostobaságot küld haza! De a törzstiszteknek gyüjtött számokra szükség lesz. — Azt megtudja mondani, hogy az invásió alkalmával a városokban, a házakban, söt abban a házban is, hol ötet oly szivesen fogadták, majd miféle segédforrásokat találhatnak. Ugyan ki gyanakodhatna ö reá? Hiszen sokkal szelidebb, nőiesebb arcza van, mint a bázi kisasszonynak, a kivel együtt zongorázik. Men öl bátortalanabb, félénkebb s ügyetlenebbnek mutatja magát, annál több bizalmat köit fel, s annál biztosabban beszélnek előtte mindenről.

Körutazását a kém milyen könyen tehette! Az utlevelek előrlése, a névtelenség, a vasutaknál levő nagy tömeg összegyülése, a zavar, minden kedvezett neki és segitségére volt. —

Mint kéjutazó vagy kereskedő mindent megnézhetett s feljegyezhetett. A parasztoknak látszó blonsos mérnököt a Vogesi szorosokat s eröditvényeinket lefényképezhették és lerajzolhatták. A keleti gyárakban, többen közülök munkásoknak állottak be, s a vidéket több holnapokon keresztül, kedvök és kényök szerint tanulmányozhatták s levehették.

A bizalmat néha különös komédia játszásával ébreszteték fel. Montpellierből két egyén Párisba akar vissza térni (az egyik egy tekintélyes sebész, és Daly ur a hires épitész) Chartreban igen nagy bajjal kaptak egy olyan fuvarost, a ki az utazással megprobálkozni igérkezett. Az elindulásnál, ez urak szekere után könyező, tisztességes külsejü ember szaladt, könyörgött, hogy vigyék magokkal. „Egy párizsi kereskedő volt, a ki Bukarestben telepedett le, s kit apró gyermekei és felesége most Párisban nyughatatlanul várnak.“ — Magokkal vitték. S e becsületes jó ember előtt, minden tartózkodás és gyanu nélkül beszéltek. Párizstól tiz mérföldnyire megállottak, itt az ember félre távozott, s észre vették, hogy a porosz parancsnoknak jó németséggel magyarázott meg mindent. Vissza kellett fordulniok Montpelliérbe.

De az utazó kém tudott volna-e oly biztos és határozott adatokat gyüjteni, ha nem lett volna a házi vizsgálódók, az ugy nevezett állandó kémek által értesitve, a kik még egész másképpen is tudták a dolgokat? Hogy kérdéseikre szivélyes feleletet nyerjenek, legbiztosabb ha földiéhez a bent lakó némethez fordulnak, — a serfözökhez, kikhez betérnek inni, s a kik a vidék legelső házait látják el. — A szabó, kit mestersége a munka asztalhoz köt, — boldog ha beszélhet. — A szomszédság fecsegői ide járnak. Az apró részleteket is megtudja. Temérdek olyan csekélységnek látszó dolgokat is elbeszél, a melyek a helyiségre nézve sok és helyes felvilágositást adnak. — A sarc hajtó tiszteknek az adókönyvi kimutatásra semmi szükségök sincsen. — Ök előre tudják, még pedig tökéletes pontossággal, hogy ki mennyit fizethetl

Ablonban (a Szajna partján) bámulták, hogy ugyan miképpen tudhatták meg a poroszok, hogy a szomszéd majorban nem husz, hanem huszonöt tehén van. De még jobban bámulták volna, ha sejtelmével birnának, hogy mennyi oly családi dolgokat tudnak a legbensöbb részletekig, melyeknek tudása a háborura még nem is szükséges.

Végbetetlen kiváncsiságokat német cselédeink által fáradság nüjkül kielégithették; e jó teremtések a hazájokbeli derék embereknek szivesen megmondanak mindent, a mit ök tudhatnak. Ha bonfitársok ifju és kellemetes, a bizalmas közlés is hirtelen.

A poroszok, az utolsó században a bécsi urhölgyek kedvenc cselédjei közül a legszebb férfiakat alkalmazták. Fauche — Borelnek a hires Neufchateli porosz kémnek igen kedves, nyilt nőies arca volt, ez mindennüvé bevezette.

Egy értelmes német, a ki az eseményeket a magasból nézte és itélte azt mondta: „nem azt kell mondani. Vae victis! hanem Vae victoribus!“

A legyözött csak ki van pusztitva. De a győző le van alacsonyitva.

Ha ez átváltozás komoly állandó és végle-

BCU Cluj / Central University Library Cluj

nak s az egésznek kárával, mi több végpusztulással is, kielégithesse. Igy ir Lubrich.

(Folyt. következik.)

A németek hazaindulása.

Jelenleg mintegy 800,000 német katona van franczia földön. — Ha a Champagne megszállása és az elsasz-lotharingiai helyörségekben 200,000 ember marad is a Rajnán tul, a hazatérő hadsereg mégis 600,000 emberre rugna, s a vaspályák szakadatlan használata mellett is 30 napig tartana a német csapatok hazaszállitása. — Minthogy azonkivül 350,000 fogoly francziát kell visszaküldeni, e szerint a vaspályákon a forgalom valószinüleg pár hétig meg leend szakitva. Az előkészületek a lefegyverkezésre már megkezdödtek. Mint rajnai lapok jelentik, a landwehrek elbocsátására vonatkozólag az előmunkálatok már megtétettek, s a porosz hadügyminiszterium jelentékeny számu katonai kórházat, mintegy 20,000 ágygyal, — feloszlatott. De még számos ily kórház áll rendelkezés alatt, sokkal számosabb, mint a mennyi még szükséges lenne. — Bajorország egyébiránt a lefegyverkezéssel jóval előbbre van; mig porosz részről a legutóbbi napokig folyvást küldtek pótcsapatokat Franciaországba, a bajor hadügyminiszterium a pót-csapatok küldését már előbb felfüggesztette, s a sebeikből és betegségükből kigyógyultak sem rendeltetnek be osztályaikhoz, hanem vagy helyörségben maradnak, vagy szabadságra bocsáttatnak; ugyszintén a bajor tartalékosok és landwehrek nejeinek és gyermekeinek a törvényes segélyezés csak márcz. 1-jéig fizettetett.

A „M. Polg." eredeti távirata.

Feladatott: Pesten, mart. 8-án 10 óra 55 p. d. e.
Érk. Kolozsvárra: mart. 8-án 11 óra 15 p. d. e.

Párisban 6-án éjjel komoly zavargások; 3 nemzetőr zászlóalj, 8 ágyuval, 4 mittraleusevel 11 óra felé Ornotboulevardot lőni kezdi, de szuronynyal szétüzettek. Később az olasz boulevardon s másutt nehány nytroglicerinnel töltött bomba szétrobbant, az utczákat lovasság és gyalogsággal kellett megszállva tartani.

A kormány vörösök összeesküvésének jött nyomába.

7-én térnek vissza az első franczia foglyok.

Louis Blanc a nemzeti védelmi kormánynak számadásra vonását kivánja a constituanteban.

Tegnap a kormányszékhely áttételével foglalkoztak.

Párisban roppant kereskedelmi válság.

A „M. P." távirata a bécsi börzéről. Márc. 7. 5% Metaliques 59.20 frt. 58.75. — 5% nemzeti kölcsön 68.30. — 1860-diki államkölcsön 95.75. Bankrészvény 725. — Hitelrészvény 257.—. — London 124.20 — Ezüst 122.— — Cs. k. arany 5.84$^5/_{10}$. — Napoleondor 20 franc 9.89$^5/_{10}$.

Földtehermentesitési kötvények. Magyar 79.90. — Temesi 77.30. — Erdélyi 75.25. Horvát 83.25.

Az ostrom utáni Páris sajtója.

(**ma.**) Azon tudósitásokból, melyeket külföldi lapoknak a szerencsétlen világvárosban időző levelezői közzé tesznek, Páris jelenlegi sajtóviszonyairól a következő vázlatot lehet összeállitani;

A legszélső baloldalnak, az ultra-radicalis elemnek két fő közlönye van: a „Vengeus" és a „Mot d' Ordre," amaz Pyat Félix, ez Rochefort Henrik szerkesztése alatt. Mindkettőnek jelszava ugyanaz: Háboru az utolsó csepp vérig, és társadalmi forradalom. Rochefort lapját csipös, gunyoros irálya teszi élvezhetővé; a köznép azonban inkább kedveli Pyat vérengző közlönyét. E lapokhoz járul a „Rappel," régi szerkesztőinek, Vacquerie, Meurice és az ifju Hugó-nak vezetése alatt, kiket a sajtó tüzéreinek neveznek, mert valamennyien egy önkénytes tüzér csapatnak valának a háboru alatt tagjai. Csak nemrég indult meg a „Cri du Peuple," melynek programmja: Nincs üdv a köztársaságon kivül! — Mérsékeltebb árnyalatokban képviseli a köztársasági elveta „Siecle," az „Avenir National" és a „Temps." Különösen az utóbbiról, melyet Peyrat szerkeszt, kiemelik, hogy a legválságosabb napokban is meg tudta őrizni higgadt irányát. Picard belügyminiszter közlönye, a naponkint kétszer megjelenő „Electeur libre" hiteles tudósitásai által tünik ki. A Portalis vezetése alatt álló „Vérité" tapintatos magatartása daczára sem fog — nagy mértékben decentralisticus iránya miatt — Párisban tetemes közönségre szert tenni. — Határozottan orleanisticus irányu, a „Journal des Débats," mely még Thiers programmjával sincs megelégadve; továbbá a „Journal de Paris," melyet az Orleans-család trónkövetelő tagjai szoktak nyilatkozataik közzétételére felhasznalni; végül a „Francais," mérsékelten clericalis szinezettel. A „Gazette de France" s az ultramontán „Univers" szintén a legitimista elv mellett küzdenek. Nem birnak határozott politicai programmal a „Gaulois," „Figaro" és a „Paris Journal." Független, mérsékelt, de mégis megállapitott programm nélküli a „La Presse" s a szivesen olvasott „Soir." A kormány hiteles organuma a „Journal Officiel." A megbukott császárság félhivatalos lapjai, a „Constitutionel" és „Pays" figyelő álláspontot foglaltak el, csak a „Patrie" udvarol nyiltan az Orleans-oknak s a „Liberté" tünteti ki magát politicai otrombaságai által. Mint curiosum említést érdemel még a „Peuple Francais," ezen a császárság által alig két év alatt másfél millióval segélyezett lap, mely az ostrom ideje alatt heves ellenzéket fejtett ki a nemzeti védelem kormánya ellen, s még most is tart olykor egy-egy védbeszédet a bonapartista ügy mellett.

gesen határozó volna, akkor a régi German erények eltemetése végett sirt kellene ásni, és sirkövet készitteni. Nem Rolland többé a hös: hanem a Mantzi Ganelon, a ki Rollandot elárulta. Emeljünk neki emlék oszlopot. Nem Siegfried a hös; hanem az álnok Hagen.

Hit, — becsület! aludjatok e sirhant allatt; az adott szó tisztelete, igazmondása, nemes öszinteség, melyekben oly hosszasan gyönyörködtünk — aludjatok! —

A lefolyt, háboru alkalmával borzasztó rendörséget teremtett egy nagy nép Franciaország ellen, s e rendörség ezután Németország ellen fog szolgálni; juhász kutya lesz, hogy a nyájat hajtsa és harapja!

Ime ez az, a mire Németország felébredésének, reményét épiteni. Nem hiszem olyan megromlottnak, mint a milyennek e különös tények után látszik. Poroszország igen ügyesen kizsákmányolta a maga körében azt a rémületet, melyet az átkos emlékü nagy néma — Napoleon egész Európára gyakorolt, a mely minden perczben egy öldöklő meglepetéssel fenyegetett. Poroszország elhitette Németországgal, hogy Napoleon és Francziaország ellen minden jó, minden szabad, és hogy a kémkedésben s az áruló megcsalásában nincs árulás. És mig e gyalázatos és szomoru dolgot a nemzettel csináltatták, az alatt magát a nemzetet is megcsalták: Oroszországhoz kötötték.

Sámi Lászlóné.

HIRHARANG.

*** **Mikor lesz gázvilágitásunk?** A porosz-franczia háboru bevégeztével talán megtérnek a mi vállalkozó burkusaink is, s létrehozzák gázvilágitásunkat. Ugy halljuk, folyamodtak a városhoz: adjon időhaladékot. Mit fog felelni reá az esküdt közönség, még nem tudjuk, — de óhajtjuk, hogy ne nyujtassa nagyon hoszszura a kért időt, mert az unalomig vártunk már eddig is.

*** **Nagyszerü mükedvelői hangverseny** fog rendezni nőegyletünk a nagyböjt folytán. Ugy tudjuk, meg vannak nyerve a közremüködésre: Br. Huszár Ádámné, dr. Szőcs Emilné, Szabó Marie és Gerecsné urasszonyok, Korbuly Ida és Weiszbach Jeanette kisasszonyok. Közremüködnek továbbá: Reich (fuvola), Gerbauer (physharmonika), dr. Hincz (tenor violin), Lotschanek (violin), Bottek (violincello). Az érdekes programmban Szász Gerő-nek is lesz egy költeménye. A „Hilaria" egy szép férfi chorust fog énekelni női soloval (Gerecsné asszony.) A hangverseny elé egy képletet rendeznek még egyszer a gyermekseregből, s az előadást talán egy rövid egy felvonásos darab osztja meg. A rendezés körül Gegenbauer ur fáradozik.

*** **Mátray Laura** asszony, a „Lowoodi árva" tegnapelőtti előadása alkalmával, az első felvonás alatt elájult s a függönyt lekellett ereszteni. Rövid szünet után az előadást folytatták, s Mátray Laura asszony, gyengélkedve is sok sikerült jelenetben aratott tapsokat.

*** **Végre és valahára** akadt vállalkozó, ki Kolozsvár utczáit gránit kövü járdákkal is kész ellátni. Az igaz, hogy jóval többe kerül az eddiginél, de legalább járda lenne.

*** **A bivalok protectora.** Lapunk bezárta előtt a következő sorokat vettük: Tisztelt Szerkesztő ur! Városunk közügyeiben van egy fekete pont, voltaképen csorda, mely a közönséget legalább is oly rettegésben tartja, mint a politikai láthatáron koválygó fekete sereg. Értjük a bivalyokat. Tudomásunkra jutott, hogy daczára annak a rendeletnek, mely a bivalyokat a belvárosból kitiltja, akadnak emberek, a kik a bivalyprotectióra adva fejüket, egy folyamodást koiportálnak, s ezt a városi tanács legközelebbi gyülésén be is nyujtják. A bivalyok protectorai, hallomás szerint, Nemes János ügyvéd vezérlete alatt állanak. Nincs szavunk megbotránkozásunk méltó kifejezésére. Vajjon mit képzelnek ezek az urak, azt talán, hogy jogukban áll kényelmükért emberéletet veszélyeztetni. Soraink közreadását kérve, maradtunk stb. Több családapa és éptestü polgár.

*** **Nem mulasztjuk el** a kert barátait ez idén is figyelmeztetni, hogy a városi sétateren különböző diszfák és cserjek igen jutányos áron kaphatók. Különösen ajánlhatjuk a vadgesztenye-csemetéket, melyeknek darabja, 8—10 éves, csak 40 kr, a nemesitettek darabja 60 kr. Ez alkalommal örömmel emlitjük meg, hogy a sétateren mióta az az egylet által gondoztatik, minden irányban jelentékeny haladás vehető észre, mióta az egylet tevékenysége eddig csakis előkészitő lehetett. Igy a sétateri egylet egy nagyobbszerü diszfa- és cserje-iskolának alapját vetette meg, mely által nem csak a sétatér számára szükséges növények tenyésztéséről, hanem a nélkülözhető készlet eladása által a sétatér javára egy nem megvetendő jövedelmi forrásról is gondoskodva van. De a városi és vidéki kertbarátok is örvendenek e berendezésnek, mert ezután már nem lesznek kényszerülve a növényeket meszszeföldről s többszörös árért rendelni, s várakozásukban mégis többnyire csalódni.

— **Dr. Scheuthauer**, a kit báró Eötvös József hozott a pesti egyetemhez e napokban végezte az első bonczolást egy nagy auditorium jelenlétében. Nevezetes az a körülmény, hogy a jeles tanár a jegyzőkönyvet magyar nyelven dictálta és semmi kétség azirant, hogy nyelvünket rövid idő alatt egészen elsajátitja. (P. L.)

(ma.) **A belügyministerium** már ismételve felnivta a hatóságokat azirányti hatályos intézkedésre, hogy a hatóságuk alatti közegek, külföldi hatóságok közbenjárását igénylő ügyek elintézése alkalmával a közvetlen levelezést egészen mellőzvén, szükséges közvetités végett a Felség személye körüli ministeriumhoz forduljanak. Mint hogy azonban a közös külügyérség közlemény szerint a magyarországi törvényhatóságoknak a külhoni hatóságoknak a közvetitése mellett elintézendő ügyek iranti eljárása ujabb panaszokra szolgáltatott alkalmat, a mennyiben az utóbb emlitett hatóságok közvtitése magyar nyelven szerkeztett átiratokban vételtik igénybe, vagy az illető végzések átirat s német forditás nélküli érkeznek oda, melyet a külföldi hatóságok nem értvén, vagy egyszerüen visszautasitanak vagy a követségek, illetőleg ügynökségekhez küldenek leforditás végett, miáltal ezek nemcsak eredeti rendeltetésükkel ellenkező teendőkkel terheltetnek, de a felek érdekei is a többnyire elkésve eszközölt forditások s közvetitések miatt tetemes hátrányokat szenvednek: ennélfogva ujból felhivatnak a törvényhatóságok, hogy a hatóságuk alá tartozó közegeket az e tárgyban kibocsátott számos rendeletek szabatos szem előtt tartására kötelezzék, s ezoknak előforduló esetekben pontos alkalmazása fölött örködjenek.

*** **Kimutatása** a magyar keleti vasut üzleti bevételeinek. Nagyvárad-Kolozsvári részvonal 20 mértföld. Utasok száma 1871. Január 1-től 31-ig 10,173. Február hóban 9,902. Összesen 20,075. Podgyász-, gyors és teherárak vámmázsája január hóban 143,768. Február hóban 133,204. összesen 276,972. Bevételek személyekért: január hóban hóban 12,733 frt 93 kr; február hóban 12,227 frt 29 kr. Összesen 24,961 frt 22. Pedgyász- és gyors szállitmanyokért: január hóban 1,186 frt 05 kr; február hóban 824 frt 82 kr. Összesen 2,011 frt 77 kr. Teherárukért: január hóban 30,313 frt 87 kr; február hóban 25,889 frt 69 kr. Összesen 56, 203 frt 56 kr. Pesten, 1871. márczius 4-kén.

A főigazgatóság.

*** **Párisból irták** hogy a „Jardin des Plantes" állatai az ostrom áldozatául estek, hogy az oroszlánokat, tigriseket és elefántokat lemészárolták. Némely lap körülményesen leirta az állatok kivégeztetését, s a mészárosok árjegyzékében az elefanthus is szerepelt. A „Times" párisi levelezője, ki közelébb a „Jardin des plantes" ot meglátogatta, alaptalanoknak mondja e bireket. A lakósság nélkülözése nem vitte mészárszékre ez állatokat, s a német gránátok — bár nagy számmal hullták le a kerthe — egy állatot sem öltek meg. Az élelemhiány és nagy hidegség miatt több állat, ezek közt egy elefánt is elhuliott, de ez állatoknak husát nem árulták a mézsárszéken.

*** **A londoni** polytechnikum szinpadján egy levegőben uszó angyalokat ábrázoló optikai csalódás kelt általános figyelmet. A függöny föllebenésekor öt-hat gyermekfőt láthatni, mely a szinpad kék egét ábrázoló hátterében dalolva lebeg. Hogy azok élő gyermekfejek, kétséget sem szenved, de hol vannak a gyermekek testei? A csalódást következőképpen hozzák létre: 45 foknyi hajlás alatt mozgatható tükör van felállitva, mely a szinpadnak a nézők látkörén kivül eső födélzetét a szinpad háttere gyanánt tükrözi vissza. A tükörbe kerek lyukak vannak vágva; a gyermekek a meghajtott tükör mögött ülnek s fejüket a lyukakon dugják ki, melyek felhőt ábrázolva, gyapottal vannak körítve. A röpülő gyermekfejek látványa igen kedves.

*** **Pückler Muscau herceg** végrendelete felől sokat beszélnek az arisztokratikus körökben. A herceg, ki tudvalevőleg igen szeszélyes ember volt, minden évben megváltoztatta végrendeletét s unokahugai közül mindaddig anak hagyott nagyobb összeget, a melyik utóljára látogatta meg. A látogatásban különösen két növér buzgólkodott, kiknek egyike most általános örökös lett, mig a másiknak huszonötezer tallérral, tehát a herczeg vagyonának igen jelentéktelen részével kellett megelégedni. Szolgáinak jelentékeny összegeket hagyományozott, mig titkára, ki több éven át volt mellette, mitsem kapott. Végrendeletének ama pontját, hogy holttestét elégessék, az állam nem engedte végrehajtani.

*** **A szinházak** lassankint mind megnyilnak Párisban. A „Theatre francais" kétszerháromszor játszik hetenkint, és pedig fényes nappal, délutáni 2 órakor. A nézőteret legszesz hiányában petroleum-lámpákkal világitják. A nagy opera kinyitása vasárnapra volt kitüzve. Egész dalmüveket egyelőre nem adnak elő, hanem a kardalnokok karokat, a müvészek pedig, mint: Gueymard, Lauters és Arnaud asszony, továbbá Villaret, Belval és Caron dalmütöredékeket énekelnek. A termet gyertyakkal világitják, melyek kevesebb fényt adnak ugyan, mint a petroleum, de kevesebb füstöt is csinálnak. A „Varietés"-ben hetenkint háromszor négyszer Berthelier- Dupuis és Léonce lépnek föl kisebb darabokban. A „Phantasie" szinházban Jolyné asszony, brüsseli királyi énekesnő vendégszereplése van igérve. Offenbach-féle vig dalmüvekben fog énekelni. A „Bouffes Parisiennes" „A trebis zondei herczegnő" szinrehozatalával kezdte meg előadásait. Ez alkalommal tüntetéstől féltek de a nagyszámu közönség igen csöndesen viselte magát, s Offenbach nyugodtan térhet visza Párisba. A „Palais Royal"-ban — Gil Perez, Hyacinthe és Lassouche közremüködésével — a „Diables-Roses" játszották, élénk tetszés mellett. Páris lassankint fölüdül bajaiból, s egyelőre a szinházakban keres szórakozást.

— **Napoleon Brüsselben.** A Bar le Duc-ben megjelenő „Bon Sens" a következőket irja: Brüsselben a hushagyó kedd sokkal vigabban folyt le mint Párisban. Az álarczos menetben a legnagyobb vigságot okozott egy cavalcad melynek főszemélyisége Napoleon volt. A menet a főutszákon végig vonult; Napoleont egy szinész adta, oly tökéletes álarczban, ahogy a wilehelmshöhei foglyot magát véltük látni. Napoleon egy négyes fogatu bintóban ült, mely előtt egy piqueur lovagolt, a császár mellett két öldalt egyegy porosz tiszt ült kivont karddal, a bakon egy porosz liberiás kocsis, mellette egy kukta, mely utóbbi időről időre hátrafordult s a császár szájába süteményeket dugdosott. A Brüsselben tartózkodó franczia foglyokat a császár üdvözölte viszonzásul a foglyok azt kiáltották, „Éljen Napoleon az utólsó."

— **Kuriózum.** A biharmegyei iparbank birtokosok osztályának közgyülésében élénk derültségre adott alkalmat egy helybeli iparos polgár azon eredeti kérdése hogy: minő politikai hitvallása van a banknak, jobboldali-e? vagy pedig ellenzéki?

*** **Erzsébetvárosról** a következő sorok közlésére kérettünk fel: Tisztelettel fölkéretik a nagyon tisztelt szerkesztőség, sziveskedjék kis városunk ifjusága által folyó év február hó 11-én a „franczia sebesültek" javára rendezett tánczvigalom alkalmával befolyt jövedelemről készitett alábbi számadásunknak, — s ha lehetséges ezen fölkérésünknek is — becses lapjának legközelebb számában helyt adni és azt nyilvános számadásként közzé tenni, azon kijelentéssel, hogy az alábbi 403 frt tiszta jövedelem mai napon közvetlenül a Pesten székelő franczia consul urhoz beküldetett. Összes bevétel volt 607 frt. 50 kr. — ebből kiadás 204 frt. 50 kr. — a megmaradott 403 frt. összegből rendes bevételként volt 133 frt. 50 kr. — Felülfizetésként adakoztak: Gróf Haller Józsefné 100 frt. = Dr. Pátrubány Gergely 20 frt. — Ugron Lázár 10 frt. — Gróf Bethlen Gábor, Antos Ferencz 8 — 8 frt. — Keresztes Janos 7 frt. — Gróf Haller Ferencz, özv. grf. Kornizs, özv. gróf Grundeman Jánosné M. Saint Martin és Ötves Bogdán 5 — 5 frt. — Szenkovics Dénes, Patrubány Lukács, Dr. Wolff Bogdan, Karácsonyi János, özv. Fatter Antalné, Stangl Frigyes, Kósa József, Stangl Jozsef, Bro. Bornemissza Jozsef, és Szász Károly 3 — 3 frt. — Gorové Lajos, Zakariás János, Feigl Károly, Várhegyi, Szenkovich Móni, Affumi Antal, Szenkovich Imre, Szenkovich Zakariás, Lukács Jozefin, özv. Vachsmann Péterné, Szenkovich Ferencz, Szenkovich Márton, King William, Macfield J. Fawiel, Avedik Simon, Csiki Lázár, Issekutz Gyula és Forga Márton 2 — 2 frt. — Mihály Dezső, Mihály Lajos, Nagy Elek, Apáthy Gyula, Misselbahher Ágost, Pap Márton, özv. Lengyel Lukácsné, Bakó Ferencz, Fatter Gábor, Fatter Antal, Szabószlay Jozsef, Székely Lajos, Szentpéteri János tanár, Lengyel Péter, Meskó Jakab, Bartók Karoly, Bousfield Henrik, Frankievicz Antal, Heyl János, Szentpéteri Jakab, Horváth József, Józsefi Antal, Avedik Antal, Dr. Pátrubány Antal és Bobrotzky haduagy 1 — 1 frtot és Balkesch Péter 50 krt. — Összesen 269 frt. 50 kr. — mely a fennebbi rendes bevételi jövedelemmel együtt tesz 403, frtot. Melyek után tönnebbi kérésünk ismétlésével hazafi tisztelettel maradtunk, Erzsébetváros 1871 márczius hó 1. A választmány nevében: alázatos szolgai: Szenkovich Dénes, választm. elnök. Mihály Lajos, v. jegyző.

— **Gambettát** tiszteletbeli képviselőnek szándékoznak megválasztani Temesvárott.

— **Némi szégyennel** igtatjuk ide, hogy Zemplénmegyében 17, mond tizenhét tanitó van, ki irni nem tud.

— **A képviselőház kérvényi bizottsága** márcz 3-n vevé tárgyalás alá azon petitiót, mely a székely huszárcsaladok által azon végből nyujtatott be, hogy az u. n. lóbeszerzési pénzalap, mely az ő magán tulajdonuk, nekik visszaadassék. A tárgyalás nem volt folytatható, mivel a kérvényi bizottság tagjai nem tudtak megnyugodni a kormány képviselője által nyujtott azon felvilágositásban, hogy a bel,-pénz- és igazságügyministerek ő felségéhez tettek egy föliterjesztést, melyben az ügy állása ki van derítve s mely föliterjesztés kinyomatva, a Háromszéken szét is osztatott. A kérvényi bizottság elhatározta lépéseket tenni, hogy e föliterjesztésből egy-egy példány a bizottság minden tagjának adassék tanulmányozás végett. Csulak Zzigmond, a volt székely huszár család egik tagja, ki most az ügy sürgetése végett Pesten jar, az elintézés által meg van nyugtatva s csék azt ohajtja, vajba a kérvényi bizottság tagjai aztán csakugyan tanulmányoznak is e föliterjesztést, mert akkor hiszi, hogy a székely huszárcsaládok ügye nyerve volna.

— **Párbaj**, mely nem ment végbe. Vasmegye egyik kis mezővárosában megbetegedett a kereskedő fia; a házorvos szorgalmasan eljárt a betegház s midőn az már üdülni kezdett, ritkitotta látogatásait. Erre a kereskedő dühbe jövén, egy gorombaságokkal megspékelt levelet irt az orvosnak. Az orvos megsértve érezvén mágát, letült s levelet irt a kereskedőnek, melyben ezt párbajra hivá ki, megjelelvén egyuttal az eszközt, időt és helyet. Az idő elérkezett s orvosuk egy segéddel együtt megjelent a vihelyen, kezében egy reitenetes pisztolyt forgatván. Várt, várt, de a ki nem jött, az a kereskedő volti Mit tett tehát? hazament és krétával egy nyulat rajzolt a kereskedő kapujára. —

— **Az ifj. Dumas**, mint kezes. A „Mot d' ordre" szerint az ifj. Dumas-t kinek terjedelmes birtokai vannak a dieppe i arrondissement-ban, a poroszok fogva tartják, mint kezest.

— **A megyei rendőrség felfegyverzéséhez.** A belügyminiszterium a megyei pandurok felfegyverzésére ujabban ismét 600 darab Vätterli-féle hátultöltő fegyvert rendelt meg. E fegyverek megérkeztek, és f. hó 6-án a Rákoson a honvédelmi minisiterium által kiküldött szakértők és a megyéből felrendelt csendbiztosok jelenlétében meg fognak probáltatni.

Idegenek névsora március 6-n.

1. Nemzeti szállodában: Mikó Mihály, királybiró M.-Vásárhelyről; Alt, főmérnök B.-Hunyadról; Nathauson és családja, Tordáról; Holdruspf, kereskedelmi utazó Brünből; Vordács, angolmérnök Kolozsról. 2. Biasini szállodában: Ugron Lázár, Sz. Udvarhelyről; Boga Ferenczné és Fekete Bogdán, Egeresről; Mozsa Sándor, Deésről; Filipovits Ferencz és Elekes esperes, K.-Fejérvárról; Jakabfi Antal kereskedő és Kovács Elek, Gy. Fejérvárról; Kocsis Györgyné és Neumann kereskedő, Sz. Régenből; Kerekes lelkész, Deésről. — Kolozsvárt, martius 7. 1871. Müller Sándor, alkapitány.

T. és felelős szerkesztő K. PAPP MIKLOS.